

Той тръбва да го направи. — Богъ е създалъ свѣта, а ние тръбва да го изучаваме. Земята е велико училище, съ опредѣлена програма, която учениците тръбва да изучаватъ. Човѣкъ слиза на земята съ голѣмо мнение за себе си. Той мисли, че много знае, но веднага го турятъ въ първо отдѣление, да учи азбуката. Докато не я научи, както тръбва, постоянно го късатъ. Като пропада на изпититѣ, той страда, мѫчи се и най-после съзнанието му се пробуди и разбере, че много нѣща не знае и тръбва да учи. Много време минава, докато разбере, защо страда.

Два закона сѫществуватъ въ свѣта: законъ на доброто и законъ на злото. Доброто се прилага къмъ добрите прояви на човѣка, а злото — къмъ лошите. Ако праведниятъ не постъпва добре, злото се прилага и къмъ него. Запримѣръ, единъ праведенъ иска да спаси нѣкой грѣшникъ, да го върне въ Царството Божие. Ако се заеме да работи върху него, да го очисти, да пробуди съзнанието му, да се разкае и да стане работникъ — служителъ на Бога, това е другъ въпросъ. Обаче, ако иска направо да го вкара въ Царството Божие, той скжпо ще плати. Нищо нечисто не може да влѣзе тамъ. Като се очисти и разкае човѣкъ, пѫтътъ за небето е отворенъ, но докато не ми-не презъ тѣзи процеси, кракътъ му не може да стъпи въ Царството Божие.

Когато страдатъ, хората сѫ недоволни и се питатъ, защо идатъ страданията. Ние пѣкъ